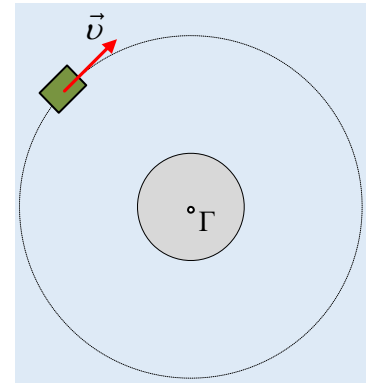

Ο δορυφόρος, η ταχύτητα διαφυγής και οι τριβές

Ένα τεχνητός δορυφόρος της Γης εκτελεί κυκλική κίνηση με κέντρο το κέντρο της Γης, σε ύψος $h=3R_{\Gamma}$ από την επιφάνειά της.

- i) Να υπολογιστεί η ταχύτητα του δορυφόρου.
- ii) Να υπολογιστεί η μηχανική ενέργεια ενός σώματος Σ μάζας $m=2\text{kg}$ μέσα στο δορυφόρο, με δεδομένο ότι η δυναμική του ενέργεια είναι μηδέν στο άπειρο.
- iii) Πόση είναι η ελάχιστη ενέργεια η οποία πρέπει να δοθεί στο παραπάνω σώμα Σ , προκειμένου να εγκαταλείψει τον δορυφόρο και να φτάσει σε άπειρη απόσταση από τη Γη;
- iv) Το σώμα Σ εκτοξεύεται με αρχική ταχύτητα $v_0=2\text{m/s}$, πάνω σε τραπέζι που βρίσκεται μέσα στον δορυφόρο και με το οποίο παρουσιάζει συντελεστή τριβής $\mu=0,5$. Σε πόσο χρόνο θα διατρέξει απόσταση $d=1\text{m}$;

Η Γη θεωρείται το μοναδικό σώμα στο διάστημα, η επίδραση της ατμόσφαιρας αμελητέα ενώ $R_{\Gamma}=6.400\text{km}$ και $g_0=10\text{m/s}^2$.

Απάντηση:

- i) Το βάρος του δορυφόρου, παίζει τον ρόλο της κεντρομόλου, οπότε:

$$F = F_k \rightarrow G \frac{M_{\Gamma} m}{r^2} = m \frac{v^2}{r} \rightarrow v = \sqrt{\frac{GM_{\Gamma}}{r}} \quad (1)$$

Όπου M_{Γ} η μάζα της Γης και $r=R_{\Gamma}+h=4R_{\Gamma}$ η ακτίνα της κυκλικής τροχιάς.

Αλλά για την επιτάχυνση στην επιφάνεια της Γης έχουμε:

$$g_0 = G \frac{M_{\Gamma}}{R_{\Gamma}^2} \rightarrow GM_{\Gamma} = g_0 R_{\Gamma}^2 \quad (2)$$

Και με αντικατάσταση στην (1) παίρνουμε:

$$v = \sqrt{\frac{GM_{\Gamma}}{r}} = \sqrt{\frac{g_0 R_{\Gamma}^2}{4R_{\Gamma}}} = \sqrt{\frac{g_0 R_{\Gamma}}{4}} \rightarrow$$

$$v = \sqrt{\frac{10 \cdot 6.400 \cdot 10^3}{4}} \text{ m/s} = 4.000 \text{ m/s}$$

- ii) Η μηχανική ενέργεια του σώματος Σ , ίση με το άθροισμα της κινητικής και της δυναμικής του ενέργειας, είναι ίση:

$$E_M = K + U = \frac{1}{2} m v^2 + \left(-G \frac{M_{\Gamma} m}{r} \right) = \frac{1}{2} m \left(\sqrt{G \frac{M_{\Gamma}}{r}} \right)^2 - G \frac{M_{\Gamma} m}{r} \rightarrow$$

$$E_M = -G \frac{M_\Gamma m}{2r} \xrightarrow{(2)} E_M = -\frac{mg_o R_\Gamma^2}{2 \cdot 4R_\Gamma} = -\frac{1}{8} mg_o R_\Gamma \rightarrow$$

$$E_M = -\frac{1}{8} 2 \cdot 10 \cdot 6.400 \cdot 10^3 J = -16 \cdot 10^6 J$$

iii) Έστω ότι η απαιτούμενη ενέργεια δίνεται με την επίδραση κατάλληλης δύναμης, η οποία παράγει έργο W , προσφέροντας έτσι την απαραίτητη ενέργεια. Τότε από την διατήρηση της ενέργειας για το σώμα Σ θα πάρουμε:

$$E_{M(\alpha\rho\chi)} + W_F = E_{M(\tau\epsilon\lambda)} \rightarrow$$

$$E_M + W_F = K_\infty + U_\infty$$

Αλλά η ελάχιστη ενέργεια είναι αυτή η οποία θα επιτρέψει στο σώμα να φτάσει στο άπειρο με μηδενική ταχύτητα, ενώ τότε θα ισχύει επίσης ότι $U_\infty=0$, οπότε $E_{M(\tau\epsilon\lambda)}=0$ και θα έχουμε:

$$W_{F_{\min}} = -E_M = +16 \cdot 10^6 J$$

- Μπορείτε να φτάσετε στο ίδιο αποτέλεσμα με χρήση του Θ.Μ.Κ.Ε.;

iv) Στο σχήμα έχουν σημειωθεί οι δυνάμεις που ασκούνται στο σώμα Σ , μόλις εκτοξευθεί πάνω στο τραπέζι, που βρίσκεται μέσα στον δορυφόρο.

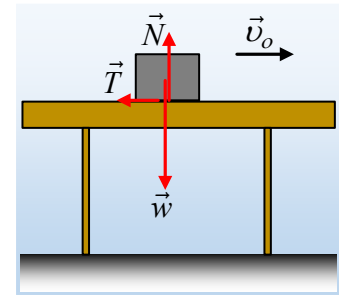
Στην κατεύθυνση του βάρους (ας την ορίσουμε ως κατακόρυφη...) ισχύει:

$$\Sigma F = F_k \rightarrow G \frac{M_\Gamma m}{r^2} - N = m \frac{v^2}{r} \rightarrow N = 0$$

(με λόγια το βάρος παίζει το ρόλο της κεντρομόλου, οπότε το Σ δεν δέχεται δύναμη στήριξης (N) από το τραπέζι).

Αλλά τότε και η τριβή είναι μηδενική, με αποτέλεσμα το σώμα να κινείται με σταθερή ταχύτητα, οπότε:

$$\Delta x = v_o \cdot \Delta t \rightarrow \Delta t = \frac{\Delta x}{v_o} = \frac{d}{v_o} = \frac{1}{2} s = 0,5 s$$

dmargaris@gmail.com